

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Michaely Janouškové a soudců Mgr. Ing. Davida Bokra a JUDr. Ondřeje Kubáta ve věci

navrhovatelů:

- a) [redacted], narozen [redacted]
bytem [redacted]
zastoupen advokátem Mgr. Lukášem Zscherpem
sídlem Lochotínská 1108/18, Severní Předměstí, 301 00 Plzeň
- b) [redacted], narozen [redacted]
bytem [redacted]
doručovací adresa [redacted]
- c) [redacted], narozen [redacted]
bytem [redacted]
- d) [redacted], narozena [redacted]
bytem [redacted]
navrhovatelé c) a d) zastoupeni navrhovatelem b) jako obecným
zmocněncem
- e) **OSDA – ČR – Wienerberger cihlářský průmysl, pobočný spolek**,
IČO 75056569
sídlem Nádražní 532/157, Přívoz, 702 00 Ostrava

za účasti:

Wienerberger s. r. o., IČO 00015253
sídlem Plachého 388/28, 370 01 České Budějovice
zastoupené advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Havránkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha

o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, **k odvolání navrhovatelů b), c) a d)** proti
usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 11. 2023, č. j. 13 Cm 773/2005–621,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Českých Budějovicích v záhlaví uvedeným usnesením zastavil dovolací řízení (výrok I.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).
2. Soud prvního stupně své rozhodnutí odůvodnil s odkazem na § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „ZSop“), tím, že dovolatelé (přes řádně doručenou výzvu) nezaplatili (včas) soudní poplatek za jimi podané dovolání (proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 12. 2022, č. j. 14 Cmo 177/2022-570, jímž bylo potvrzeno usnesení Krajského soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kalousková.

v Českých Budějovicích ze dne 21. 7. 2021, č. j. 13 Cm 773/2005-539, o odmítnutí žaloby na obnovu řízení a pro zmatečnost proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 4. 2020, č. j. 14 Cmo 5/2020-505), za situace, kdy osvobození od soudních poplatků jim nebylo (pravomocně) přiznáno. Dodal, že k (přes výzvu soudu nedoplněné) námitce podjatosti vznesené vůči soudci JUDr. Janu Montagovi s odkazem na § 43 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), nepřihlédl.

3. Proti tomuto usnesení podali navrhovatelé b), c) a d) odvolání s tím, že jej navrhuji zrušit a věc přikázat k dalšímu řízení jiným soudům prvního a druhého stupně, nebo „zjistit a prohlásit jejich nicotnost anebo jeho zmatečnost“.
4. Odvolatelé namítají, že věc rozhodl „objektivně podjatý/vyloučený/nezákonný“ soudce, jsou přesvědčeni, že napadené usnesení je nicotné, „skutkový stav byl a je zcela jiný“. Vznegli (i) námitku podjatosti ve věci rozhodujícího soudce prvního stupně, stejně jako všech „soudců i nesoudců“ Krajského soudu v Českých Budějovicích a Vrchního soudu v Praze s návrhem na předložení věci k rozhodnutí o delegaci nutné podle § 12 odst. 1 o. s. ř. jiným soudům, kterým není nadřízen Vrchní soud v Praze.
5. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
6. Z obsahu předloženého spisu se podávají skutečnosti rekapitulované soudem prvního stupně, na které odvolací soud pro stručnost odkazuje.
7. Jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost – mimo jiné – podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení, podáním odvolání, podáním dovolání nebo podáním kasační stížnosti (§ 4 odst. 1 ZSop); se vznikem poplatkové povinnosti zde nastává i splatnost poplatku (srov. § 7 odst. 1 větu první ZSop).
8. Nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží (§ 9 odst. 1 ZSop). Pro nezaplacení poplatku soud řízení nezastaví také tehdy, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohl vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit (§ 9 odst. 4 písm. c) ZSop).
9. Nesplní-li poplatník řádně svou poplatkovou povinnost již při podání žaloby (návrhu), odvolání nebo dovolání (§ 4 odst. 1 a § 7 odst. 1 ZSop), má možnost poplatkovou povinnost splnit ještě v dodatečné lhůtě, kterou mu soud stanovil ve výzvě k zaplacení poplatku (§ 9 odst. 1, 2 ZSop). Zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí soudem (dodatečně) stanovené lhůty již nemůže mít jakýkoli význam. Důvodem pro zrušení usnesení o zastavení řízení by měla být [jak se také uvádí v důvodové zprávě k vládnímu návrhu zákona č. 296/2017 Sb., k bodu č. 3 až 5 (§ 9)] pouze skutečnost, že byl poplatek zaplacen ve lhůtě určené ve výzvě (např. nebyla-li včas provedena platba ztotožněna s určitým řízením). V podmínkách této právní úpravy jsou tedy účastníci vedeni k aktivitě a k vyšší míře odpovědnosti za svůj před soudem uplatněný nárok [srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 4. 2019 sp. zn. 30 Cdo 825/2019, uveřejněné pod č. 1 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 2020].

10. Ústavní soud v řadě svých rozhodnutí (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 6. 2018, sp. zn. I. ÚS 1335/18, nebo ze dne 26. 6. 2018, sp. zn. I. ÚS 1680/18) zdůraznil, že již samotná povinnost soudů vyzvat poplatníka k úhradě splatného soudního poplatku je do jisté míry beneficiem, jelikož poplatková povinnost je jednoznačně určena zákonem a poplatníkovi v zásadě nic nebrání, aby ji řádně splnil již při podání žaloby (návrhu). Pokud tak neučiní, a dokonce tak neučiní ani v dodatečné (náhradní) propadné lhůtě poskytnuté soudem, je zastavení řízení logickým a ústavně konformním důsledkem jeho pasivity. K tomuto závěru se Ústavní soud přihlásil též ve svém plenárním nálezu ze dne 30. 3. 2021 sp. zn. Pl. ÚS 9/20.
11. Odvolatelům (dovolatelům) vznikla poplatková povinnost již podáním dovolání, soudní poplatek však ani přes výzvu soudu prvního stupně zaplacen nebyl. Rovněž nebyly splněny podmínky pro postup soudu podle § 9 odst. 4 ZSop. Soud prvního stupně tudíž nepochybil, pakliže dovolací řízení pro nezaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 ZSop zastavil.
12. Odvolací soud nepřehlédl, že odvolatelé vznesli námitku podjatosti ve věci rozhodujícího samosoudce JUDr. Jana Montaga, stejně jako i všech soudců Krajského soudu v Českých Budějovicích i Vrchního soudu v Praze (odvolatelé tak činí opakovaně, jak je odvolacímu soudu známo z jeho úřední činnosti, např. viz usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 7. 2023, č. j. 14 Cmo 118/2023-599, ústavní stížnost podaná proti tomuto usnesení odvolateli byla odmítnuta usnesením Ústavního soudu ze dne 12. 12. 2023, sp. zn. II. ÚS 2999/23). I zde nezbývá odvolacímu soudu než zopakovat svou argumentaci (uvedenou v předchozích rozhodnutích ve věci totožných žadatelů), že takto vznesená námitka podjatosti neobsahuje žádná tvrzení o okolnostech, z nichž by bylo možno seznat, že je dán důvod pochybovat o nepodjatosti zmíněných osob (tvrzení o poměru k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům). Námitka podjatosti odůvodněná pouze těmi okolnostmi, které jsou nezpůsobilé být důvodem k vyloučení soudce (popřípadě neodůvodněná vůbec), není řádnou námitkou podjatosti, a je-li takto (přesto) vznesena, lze ji již proto hodnotit jako obstrukční postup (jako procesní obstrukci), která s přihlédnutím k § 2 o. s. ř. nepožívá právní ochrany [srov. v daných souvislostech obdobně např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 7. 2008, sp. zn. 29 Nd 201/2008, uveřejněné pod číslem 2/2009 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „Sb. rozh. obč.“), nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 10. 2011, sp. zn. 29 Cdo 3013/2010, uveřejněné pod číslem 46/2012 Sb. rozh. obč.]. Uvedené platí i s přihlédnutím k § 6 o. s. ř. a ke způsobu, jakým odvolatelé (opakovaně jak je odvolacímu soudu známo z jeho úřední činnosti) přistupují k využití (zneužití) svých procesních práv.
13. Z totožného důvodu se nezabýval ani jejich návrhem na delegaci nutnou. Odvolací soud má za nepochybné, že záměrem počínání odvolatelů je nikoliv sledování ochrany jimi tvrzeného subjektivního práva (§ 1 o. s. ř.), nýbrž vyvolání procesních obtíží, ať již na straně soudu nebo jiných účastníků. Takový zneužívající procesní postup však ve shodě s § 2 a § 6 o. s. ř. nemůže požívat právní ochrany. Odborná literatura i judikatura shodně dovozují, že má-li zneužití práva ze strany účastníka podobu jeho procesního úkonu a není-li stanoveno jiné řešení, pak se k úkonu podle § 41a odst. 3 o. s. ř. jako k nepřipustnému nepřihlíží [viz Lavický, P. a kol. Občanský soudní řád (§ 1 až 250l). Řízení sporné. Praktický komentář. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2016, s. 9- 10, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. 22 Nd 159/2016].
14. Správným je výrok o nákladech řízení, protože účastníkům žádné náklady řízení nevznikly.
15. S ohledem na uvedené odvolací soud usnesení soudu prvního stupně potvrdil podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné (výrok I.)

16. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn § 142 odst. 1 o. s. ř. a contrario ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 1 odst. 3, 4 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, protože účastníkům žádné náklady odvolacího řízení taktéž nevznikly (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 13. února 2024

JUDr. Michaela Janoušková, v. r.
předsedkyně senátu

Jana
Kalousko
vá

Digitálně podepsal
Jana Kalousková
Datum: 2024.02.15
09:08:37 +01'00'